

متن فرمایشات حضرت آقای حاج دکتر نورعلی تابنده مجذوبعلیشاه ارواحناله‌الفداء

بسم الله الرحمن الرحيم

خداوند که بشرها را خلق کرد، در همه جا و همیشه به آنها توصیه کرد رعایت عدالت را داشته باشید. رعایت عدالت هم که ظاهراً آسان است و مشکلی [ندارد] چون وقتی که می‌گویند عدالت کنید، یعنی هیچ کس احساس نکند که نسبت به او زوری و قدرتی و فشاری آمده است. همه به یک نحو خاصی... کنند. اما در این عدالت فرقی هست، خداوند یک تفاوت‌هایی بین افراد مختلف قرار داده و برحسب این تفاوت‌ها، زحمات بیشتر یا کمتر است و اجرش هم به همان اندازه. مثلاً کسی که دو تا نوزاد به دنیا می‌آید، یکی از آنها سلامت، قوی و خیلی نیرومند، بطوری که بعداً بتدریج جای یک آدم خیلی نیرومند را می‌تواند بگیرد، یک نفر دیگر، نه اینجور نیست، آن قدرت جسمی که باید داشته باشد ندارد، نمی‌تواند داشته باشد و نمی‌کند. آیا این دو نفر با این دو تا تفاوت، اگر در یک محیطی کار کنند هر دو به یک اندازه کار می‌کنند؟ نه، و آیا به هر دو باید به همان نظر مساوی نگاه کرد؟ نه، در اینجا فرق می‌کند، ما می‌گوییم که خداوند این همه آفریده، منظور نظرش این است که بشر زنده باشد، این را آفریده که بشر زنده باشد و شاید از این در طی سالهای زیاد یک نسل قوی فراهم بشود، ما نمی‌دانیم. تمام استعدادهایی که خداوند داده به بشر همه آنها در این... جمع است. در آن یکی هم جمع است، فعالیت می‌کند، کار می‌کند، نتیجه کارش بیشتر است. این دو نفری که چنین‌اند هر دویشان هم اگر بندگان خدا، خاص باشند و علاقه‌مند باشند، می‌گویند خب ما هم یک روز کار کنیم هر کدام چقدر عایدت می‌شود؟ یکی‌شان می‌گوید یک چرخ را می‌تواند بچرخاند، یکی دیگر هیچ چیزی نمی‌تواند بگوید. آیا به اینها، به یکی از آنها باید یک موقعیت و موهبتی فراهم کرد که این زندگی‌اش آرام باشد و یا نه؟ عدالت در اینجا یک لغتی است که مصداقش فرق می‌کند. این همه مواردی که ما دیدیم و می‌بینیم که از عدالت نگاه می‌کنیم، می‌بینیم این عدالت نیست. مثلاً می‌بینیم در یک نفر، فعالیت دارد، کار از او برمی‌آید، کار می‌کند، آسایش و راحت خودش و خاندانش را فراهم می‌کند. اما یک نفر هست که کار نمی‌تواند بکند، نه آن کسی است که کار می‌تواند بکند و نمی‌کند، چنان شخصی را باید وادار کرد که کار بکند. اما این شخص که چنین کرده باید به او باید وادارش کرد که کمبود کارش را بپردازد. در جامعه بشری، هر یک از افراد یک سهمی دارند، باید کاری بکنند. این کسی که دست و پایش عاجز است و نمی‌تواند خیلی کار کند مرتباً می‌گوید خب من که آماده‌ام برای کار کردن، بدنم کار نمی‌کند، با یک دست بیاندام سنگ سنگین را بردارم بگذارم آنجا، نمی‌توانم کار کنم و آن کسی که جوان است و می‌تواند مثلاً کار کند... این از نظر عدل بگوییم، هیچ کدام‌شان خارج از عدل نیستند، همه آنها داخل در عدل‌اند، این را ما حق نداریم به این صورت... کنیم. این است که معنای عدالتی که ما فکر می‌کنیم خیلی آسان است و به همه می‌رسیم، در اینجا کارش مشکل، کارش سخت می‌شود، که آیا عدالت در مورد دو نفر چیست؟ آیا شایسته است که به هر کدام یک گرد نان بدهیم، به هر کدام مثل هم و بگوییم این عدالت

است؟ بعد آن یکی که جوان است می‌گوید شما این را عدالت می‌گویید ولی به من چیزی نمی‌رسید، این چه عدالتی است که من هیچ چیزی نبرم و یکی خیلی ببرد؟ نه. این عدالت در اینجا اینجور فراهم شده است که به این نشان می‌دهد که تو که وضعت خوب است، دست و پایت سلامت و کار می‌توانی بکنی، کار بکن و از آن کاری که کردی یک مقداری بده به این کسی که نمی‌تواند این کارها را بکند. اگر این کار را هم بکنیم، آن کسی که عدالت را به معنای تساوی می‌گیرد، صدایش بلند می‌شود که این عدالت نیست. بنابراین دو نفر که یکی از آنها سلامت و پرزور است و یکی از آنها ناتوان در... بگذارند جلو کسی، خودش می‌فهمد به این باید بیشتر کار بدهد، به آن یکی کمتر. این تفاوتی که بین اینها قائل می‌شوید، آن تفاوتی است که خداوند قائل است بین افراد بشر، برای اینکه اگر عدالت به معنای مساوی باشد، تساوی باشد، اینها دواي عدالت نیست چون یکی یک مقدار مختصری می‌گیرد و آن یکی دیگر بیشتر، در اینجا عدالت یک چیزی آمده، گفته است که تو از مالی که بدست می‌آوری از کار صحیح... خودت است، تو چون می‌توانی کار کنی، از آن نتیجه کارت یک حاصلی بده به این که... که تا مساوی در نتیجه... بشود. در اینجا می‌بینیم کمک خیراتی به اصطلاح، کمک تبرئی، به داد اشخاص مختلف می‌رسد و به این طریق... از این طرفی می‌بینیم آن کسی که برایش فراهم آمده... در موقع تقسیم کارها انسان می‌بینند... ما می‌توانیم صدقه انجام بدهیم، صدقه غیر از کمک است، بنابراین آن عدالت ممکن است دو نفر به همین کیفیتی که وصف شد، یکی سلامت و این چیزها، نعمات الهی می‌رسد، و یکی علیل و کمتر به این نعمات دست می‌یابد، اینها را اگر ببینیم، اینها با هم متفاوتند، برای ما متفاوتند، در نزد خداوند که باید به همه به اندازه وسعتشان بدهد. از این خاصیت در... استفاده کردند و گفتند... بنابراین ما هم اگر یک نفر را دیدیم، خیلی وضعش مرغه و خوب و دیگری خوب نیست، حتماً عدالت نکنیم که این ستم می‌کند و آن دیگری نمی‌کند، نه، این تمام نیروی خودش را به کار می‌گیرد و او تمام نیروی خودش را به کار نمی‌گیرد، بنابراین شما هم برای اینکه هم از این عدالت واقعی، آن چیزی است که خدا معین کرده باشد، که به صورت ظاهر هم عدالت است... به این طریق نباید حتی از کسی که... (گردنم درد می‌کند...) بنابراین شما... باید به قدرت و کار خودت نگاه کنید، نه به قدرت و کار دیگران و سعی کنید به آن اندازه... باید کارش را بکند و این کار در اثر کوشش انسانها است و نتیجه آن کار که پیدا می‌شود... اما اگر در تله‌ای که افتادیم، آن وقت... خداوند در تله‌ای افتادیم و بنابراین دیدیم به هر اندازه می‌توانیم کار بکنیم و آنچه را که از این کار فراهم می‌شود به صورت ذخیره نگاه داریم... و امیدوارم که...

خیلی خب، بس است، من گردنم درد می‌کند، غالب کسانی که گردنشان درد می‌کند، این گرفتاری، این ذات را دارند، که به اندازه لازم نمی‌توانند کار کنند، یعنی مع‌ذلک آن اندازه‌ای که باید کار کنند، کار می‌کنند و اما در اینجا تفاوت بین... خب آقایان می‌خواهید تشریف ببرید ببرید، اشکال ندارد.